

Zielona Góra, dnia 24 lipca 2020 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wlkp.**

SKO- 3319/138-S/20

- Skarżący :** 1) Pani Krystyna Czarniecka :**pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński
Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
2) Pan Dariusz Żabiński, **pełnomocnik** : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria
Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
3) Pan Marcin Wójcik, **pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria
Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
4) Pani Joanna Durlej **pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria
Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
5) Pani Ksenia Czerepak, **pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński
Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
6) Pan Dariusz Robak, **pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria
Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
7) Pani Agnieszka Kochańska, **pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński
Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
8) Pani Teresa Stankiewicz, **pełnomocnik** : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria
Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
9) Pan Przemysław Wolniak, **pełnomocnik** : : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria
Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,

Organ administracji publicznej: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze,
ul. Aleja Niepodległości 7, 65- 048 Zielona Góra

Odpowiedź na skargę

W imieniu organu administracji publicznej a w odpowiedzi na skargę **wnosimy o oddalenie skargi a także** - powołując się na art. 119 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.) – o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym.

Zaskarżone postanowienie doręczono pełnomocnikowi Skarżących wskazanych powyżej w punktach od 2 do 9 w dniu 9.06.2020 r.; Skarżąca wskazana w pkt 1 - obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a. zamieszczone w dniu 8.06.2020 r.

Skarga została wniesiona z zachowaniem terminu w dniu 9.07.2020 r.(vide : data stempla pocztowego na kopercie przesyłki poleconej - aktach sprawy.

UZASADNIENIE

Przedmiotową skargą w/w Skarżący zaskarżyli postanowienie ostateczne Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze z dnia 10 kwietnia 2020 r. Nr SKO – 1409/61-S/20 utrzymujące w mocy postanowienie Wójta Gminy Zabór z dnia 5.02.2020 r. znak : GKN.6220.7.2015 w sprawie wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 19 sierpnia 2016 r., znak: GKN.6220.7.2015 wydanej dla przedsięwzięcia pn. "Budowa mostu przez rzekę Odrę wraz z budową nowego przebiegu drogi wojewódzkiej nr 282".

W ocenie Skarżących w/w postanowienie tut. Kolegium, narusza następujące przepisy procedury administracyjnej cyt. :

„ • *art. 113 § 2 kpa poprzez ustalenie, że organ I instancji jedynie wyjaśniał niejasności/ niejednoznaczności wydanej decyzji, podczas gdy dokonana interpretacja powodowała ustalenie nowego stanu faktycznego/prawnego, a skutkiem czego niedopuszczalną zmianę merytoryczną rozstrzygnięcia - wynikiem czego doszło do rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2) przesłanka 2 kpa,*

• *art. 77 i 80 kpa poprzez powierzchowne odniesienie się do kwestii poziomu hałasu oraz brak odniesienia się do metodologii obliczeń, podczas gdy organ winien możliwie najpełniej merytorycznie rozpatrzyć podnoszone w odwołaniu zarzuty związanych z metodologią badań i poziomem hałasu,*

• *art. 136 kpa poprzez brak przeprowadzenia z urzędu dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie związanej z: błędną metodologią obliczeń odległości oraz błędnymi skutkami wyliczeń przekroczeń hałasu, a także ustaleniem na czym polegają (jaki mają charakter) rzekome niejasności / niejednoznaczności wydanej decyzji,*

• *art. 138 § 1 pkt. 1) kpa poprzez niezasadne utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji, podczas gdy organ II instancji winien uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości, uznając je jako bezprzedmiotowe.”*

Podnosząc powyższe zarzuty Skarżący zażądali cyt. :

” • *na podstawie art. 106 § 3 ppsa o przeprowadzenie dowodu uzupełniającego z dokumentu, w postaci odpisu aktu notarialnego (Repertorium A 766/2005) poświadczającego prawo do nieruchomości oraz Księgi Wieczystej (nr ZG1E/00029676/4), skarżącej Krystyny Czarnieckiej, gdyż jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości, a nie spowoduje nadmiernego przedłużenia postępowania,*

• *na podstawie art. 145 § 1 pkt 2) ppsa, o stwierdzenie nieważności postanowienia w całości i*

umorzenie postępowania uznając je za bezprzedmiotowe, zastrzegając, że jeżeli Sąd nie podzieli stanowiska skarżących o istnieniu podstaw do stwierdzenia nieważności postanowienia, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1) lit. c) ppsa, o uchylenie w całości postanowienia organu II instancji,

- na podstawie art. 135 ppsa, o rozważenie zasadności stwierdzenia nieważności (ewentualnie) uchylenia postanowienia organu I instancji w całości,*
- na podstawie art. 119 ppsa, o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym,*
- na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 ppsa, o zasądzenie od organu II stopnia zwrotu kosztów postępowania na rzecz każdego ze skarżących (współuczestnictwo formalne) w tym opłaty skarbowej i opłaty od wpisu, wraz ze zwrotem kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.”*

Podnosząc powyższe Skarżący zarzucili przede wszystkim, że w decyzji środowiskowej w pkt 1.1.2.8 zawarto nakaz, by planowane przedsięwzięcie zlokalizować w odległości nie mniejszej niż ok. 53 m od zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej (licząc od osi jezdni), że ten zapis decyzji nie wymagał wydania skarżonego postanowienia o wyjaśnieniu wątpliwości co do treści, gdyż jego treść nie budzi żadnych wątpliwości, co do sposobu pomiaru wskazanej tam odległości. Wg Skarżących zapis ten precyzyjnie i jednoznacznie określa, że pomiar należy prowadzić cyt. : „*od osi drogi do krawędzi zabudowy*”. Skarżący nie zgadzają się zatem z argumentacją tak organu I jak i II instancji, twierdząc, że cyt. : „*miar odległości od osi drogi do budynku jest zupełnie czymś innym niż pomiar od punktu P1 do punktu w km 0+000 z uwagi na fakt, że decyzja wskazuje zupełnie inne punkty dla wykonania pomiaru odległości. (...)*

Bez znaczenia dla sprawy jest również nałożony na inwestora obowiązek analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego inwestycji, gdyż nie ma to żadnego związku z wymaganiami środowiskowymi, jakie winien spełniać projekt budowlany. Co więcej - analiza porealizacyjna zostanie wykonana dopiero po oddaniu inwestycji do eksploatacji. W przypadku niedotrzymania standardów akustycznych zaszłaby wówczas konieczność rozebrania wykonanej inwestycji.”

Ustosunkowując się do zarzutów skargi, tut. Kolegium w pełni podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu skarżonego postanowienia z dnia 10.04.2020 r. a ponadto dodatkowo **wyjaśnia**, że jedną z podstawowych zasad obowiązujących w postępowaniu administracyjnym a wyrażoną w art. 6 k.p.a. jest zasada praworządności, co oznacza, że organ administracji publicznej działa na podstawie i w granicach prawa, co odnosi się także do stosowania prawa, w tym do dokonywania jego wykładni. Tym samym za nietrafny zarzut skargi tut. Kolegium uznaje zarzut naruszenia przez tut. Kolegium przepisów prawa procesowego, tu zwłaszcza przepisu art. 113 § 2 k.p.a.

W ocenie tut. organu jego obowiązkiem – w myśl w/w przepisu procedury administracyjnej – było ponowne rozpoznanie sprawy z wniosku inwestora o wyjaśnienie

wątpliwości co do treści decyzji środowiskowej, z tym jednak zastrzeżeniem, iż kompetencje organu odwoławczego w takiej sprawie są ograniczone albowiem konstrukcja przepisu art. 113 § 2 k.p.a. w pewnym sensie przesądza, że uprawnienie do dokonania „wykładni” treści decyzji przysługuje wyłącznie organowi, który daną decyzję wydał (por. wyrok NSA z dnia 4 czerwca 2008 r. sygn. akt : II OSK 612/07, LEX nr 488023).

Tut. Kolegium wykazało i obszernie uzasadniło w zaskarżonym postanowieniu, że w sprawie tej zaistniały przesłanki ustawowe dla zastosowania przez organ I instancji instytucji z art. 113 § 2 k.p.a. (vide: strona 9, 10 i 11 przedmiotowego postanowienia). Ponadto wskazano i wykazano, że wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. zapisu zawartego w jej pkt. I.1.2.8, dokonane przez Wójta Gminy Zabór, jako organ I instancji a zarazem „autora” tego zapisu decyzji, nie przekracza granic dopuszczalności wyznaczonych przepisem art. 113 § 2 k.p.a.

Utrzymując zatem w mocy zaskarżone zażaleniem postanowienie organu I instancji tut. Kolegium wyczerpująco uzasadniło swoje stanowisko w sprawie, wyjaśniając przy tym, że przedmiotowa w sprawie decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest **decyzją rozstrzygającą bardzo wiele kwestii, gdyż określa wszystkie środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanej inwestycji na etapie jej budowy, eksploatacji jak i likwidacji. Rozstrzygnięcie zawarte zatem w tej decyzji jest obszerne i wielowątkowe, ujęte aż na 7 pierwszych stronach tej decyzji i - co równie ważne – poszczególne uwarunkowania (wymogi) zawarte w jej punktach : od I (w tym w podpunktach od 1.1 do .1.2.49) do III tworzą pewną logiczną całość.** Uzasadnia to w pełni dokonane przez organ wyjaśnienie sensu poszczególnego, jednego zapisu takiej decyzji w odniesieniu się do innych jej zapisów, czy z powołaniem się na inne jej zapisy, bądź też inne elementy (np. uzasadnienie decyzji), co ma miejsce w tej sprawie. Trzeba bowiem uznać, iż **sens rozstrzygnięcia** takiej decyzji wypływa z całości treści rozstrzygnięcia a nie z jego pojedynczych elementów. Dokonane zatem przez Wójta Gminy Zabór wyjaśnienie zapisu zawartego w punkcie I w podpunkcie 1.2.8 przedmiotowej decyzji środowiskowej z powołaniem się na to, że cyt. : „*Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach postanowieniem z dnia 07.07.2016 r. (data wpływu: 11.07.2016 r.)znak: WOOŚ-11.42.42.62.2016.PK uzgodnił oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a także nałożył obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia na zabudowę mieszkaniową na działce nr 37/1, obręb Łaz, gm. Zabór (przy rondzie w km 0+000), oddaloną właśnie o ok. 53 metry od osi jezdni - środka tarczy ronda w km 0+000.*” (por : zapis pkt III rozstrzygnięcia przedmiotowej decyzji) w powiązaniu też z uzasadnieniem tej decyzji, w tym z jej częścią odnoszącą się do wprowadzonych przez

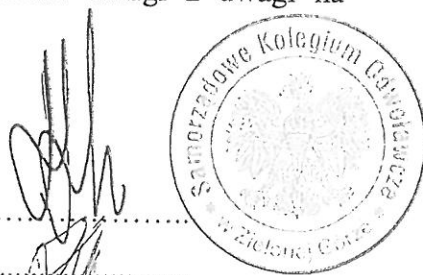
organ I instancji - a w ślad za wymogami RDOŚ - środków ochrony akustycznej cyt. : „Przedsięwzięcie na etapie użytkowania będzie wiązało się z oddziaływaniem akustycznym. Źródłem hałasu będzie ruch pojazdów po projektowanej trasie. Do analizy oddziaływania akustycznego przyjęto szacowane natężenie ruchu w 5-letnich horyzontach czasowych począwszy od roku 2020 tj. planowanego roku oddania drogi do użytku do roku 2040 na dobę. (...) W wariantcie inwestorskim inwestycja zlokalizowana będzie z dala od terenów zabudowy mieszkaniowej, które stanowić mogą teren podlegający ochronie akustycznej. Droga przebiegać będzie głównie przez tereny rolne i leśne. Jedynie na początku inwestycji w pobliżu planowanego skrzyżowania z drogą nr 282 przed miejscowością Łaz występuje zabudowa mieszkaniowa, która podlega ochronie akustycznej. Przeprowadzona analiza wykazała, że w punkcie referencyjnym P1 (zabudowa zagrodowa) zlokalizowanym najbliżej inwestycji, hałas pochodzący od drogi zbliża się do dopuszczalnego poziomu hałasu określonego dla pozy nocnej, który wynosi 56 dB zarówno w roku 2020, jak i w roku 2030. Należy podkreślić, że powyższa propagacja hałasu ma charakter prognozy i jest obciążona stopniem niepewności. Dlatego mając na uwadze zasadę przezorności uznano za zasadne nałożenie obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu we wskazanym miejscu. Pozwoli to na sprawdzenie rzeczywistego oddziaływania inwestycji i podjęcia w razie potrzeby dodatkowych działań w przypadku przekroczenia standardów jakości środowiska.” (vide : strona 11 przedmiotowej w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

Tym samym tut. organ wnosi jak na wstępie, tj. o oddalenie skargi z uwagi na niezasadność zawartych w niej zarzutów.

Skład orzekający:

1. Robert Gwidon Makarowicz
2. Magdalena Kucharska
3. Iwona Inerowicz

Za zgodność z oryginałem
 stwierdzam
 2020-08-10
 data
 Wójcicki Zawada

Otrzymują :

1. adresat,
2. Pani Krystyna Czarniecka, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
3. Pan Dariusz Żabiński, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
4. Pan Marcin Wójcik, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
5. Pani Joanna Durlej, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
6. Pani Ksenię Czerepak, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
7. Pan Dariusz Robak, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
8. Pani Agnieszka Kochańska, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
9. Pani Krystyna Czarniecka, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
10. Pan Przemysław Wolniak, pełnomocnik : r.pr. Aleksander Raczyński Kancelaria Radcy Prawnego ul. Czajcza 2a/12, 61-546 Poznań,
11. pozostałe strony - poprzez obwieszczenie zamieszczone w BIP oraz na tablicy ogłoszeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze.
12. a/a